

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ในเขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนบุตร อาชีพ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกในโครงการตามนโยบายของรัฐบาล และการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ ตามความคิดเห็นของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูเรือนในเขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ใน 6 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนเกษตรพันธ์ ชุมชนประชานสุขา ชุมชนตลาดมุสลิม ชุมชนพัฒนาชุมชน ชุมชนทุ่งพร้าว และชุมชนบ้านพัก - ท่าเรือ จำนวน 816 ครูเรือน และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้แก่ ครูเรือนในเขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ใน 6 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนเกษตรพันธ์ ชุมชนประชานสุขา ชุมชนตลาดมุสลิม ชุมชนพัฒนาชุมชน ชุมชนทุ่งพร้าว และชุมชนบ้านพัก - ท่าเรือ จำนวน 269 ครูเรือน โดยได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 มีลักษณะเป็นสำรวจรายการ เพื่อสอบถามข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที กรณีสองกลุ่มอิสระจากกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการเชฟเฟ่

สรุปผล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด คือ นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และนโยบายธนาคารประชาชน

2. ประชาชนที่จำแนกตามจำนวนบุตร และการเข้าร่วมนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ประชาชนที่จำแนกตาม มีความคิดต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การเข้าร่วมนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง นโยบายการพักชำระหนี้ นโยบายธนาคารประชาชน นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และการรับฟังข่าวสารผ่านโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นพับ และอินเทอร์เน็ต มีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ประชาชนมีข้อเสนอแนะ โดยประชาชนส่วนใหญ่เลือกที่จะไม่รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหาภาวะหนี้สินจากรัฐบาล เพราะมองว่าสามารถช่วยเหลือตัวเองได้และไม่อยากแบกรับภาระภายหลัง แนวทางในการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ พบว่า เร่งเสริมสร้างโอกาสให้คนยากจนสามารถเข้าถึงบริการของรัฐ ส่งเสริมให้คนจนและผู้มีรายได้น้อยเข้าถึงแหล่งทุน ส่งเสริมการรวมตัวของชุมชนและประชาสังคมเพื่อจัดทำแผนชุมชน สร้างระบบประกันภัยแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติหรืออาชญากรรม และแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่ลงทะเบียนปัญหาสังคมและความยากจน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายผลวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนผู้ให้ข้อมูลประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด คือ นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นนโยบายที่ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว มีการสานต่อโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐอย่างเต็มที่ ปรากฏผลอย่างเป็นรูปธรรม รองลงมาคือ นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี การสานต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ได้รับความพึงพอใจจากการให้บริการของโรงพยาบาล เกิดความมั่นใจในการรักษาพยาบาล เนื่องจากได้ยาที่มีคุณภาพ และนโยบายธนาคารประชาชน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นนโยบายช่วยให้ประชาชนสามารถกู้เงินได้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ มีการสานต่อนโยบายธนาคารประชาชน ไม่ทำให้ประชาชนเป็นหนี้เพิ่มขึ้น เพราะสามารถกู้เงินได้โดยง่าย มีการเพิ่มแรงกระตุ้นในการเป็นสมาชิกตามนโยบาย

จากข้างต้นที่กล่าวมาว่า ประชาชนผู้ให้ข้อมูลประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นั้นมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกียรติศักดิ์ โชควรรกุล (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินโครงการธนาคารประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของธนาคารออมสิน สาขาพัชฌ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกธนาคารประชาชนเห็นว่าโครงการธนาคารประชาชนโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านกระบวนการปฏิบัติระหว่างดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิระศักดิ์ จันทรวินาศ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินโครงการช่วยเหลือประชาชนในด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพของเทศบาลตำบลพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรของเทศบาลตำบลพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานโครงการช่วยเหลือ

ประชาชนตามสภาพจริง ในด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพของเทศบาลตำบลพนมไพร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และ ด้านกระบวนการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านผลผลิตที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนกวรรณ ชีรศาสตร์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินผล โครงการฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังการพักชำระหนี้ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารจัดการโครงการ ปรากฏว่า โครงการมีการวางแผน ปฏิบัติงานทั้งในส่วนกลางและในระดับพื้นที่ ใช้โครงสร้างการบริหารแบบเดิม และจัดตั้ง คณะกรรมการดำเนินงานในระดับต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ คณะทำงานติดตามประเมินผล คณะทำงาน บูรณาการแผนถ่ายทอดเทคโนโลยี คณะทำงานตรวจสอบปัจจัยการผลิต โดยเจ้าหน้าที่มีส่วนร่วม ในการจัดองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่รับทราบ โครงการในฐานะผู้ปฏิบัติ การอำนวยความสะดวกโครงการมีการชี้แจงจากผู้บังคับบัญชา โดยการปฐมนิเทศพร้อมแสดง ความคาดหวัง กับการปฏิบัติงานและความรับผิดชอบ ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน มีระบบการ ประสานงานแบบเป็นทางการความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โครงการของหน่วยงาน ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง มีระบบการรายงานที่ชัดเจน โดยกำหนดระยะเวลารายปักษ์ รายเดือน รายปี ซึ่งนำเสนอรายงานต่อผู้บังคับบัญชาระดับจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงมี ความเห็นว่า รายงานมีประโยชน์ต่อโครงการน้อย ในด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ปรากฏว่า หน่วยงานผู้ปฏิบัติได้รับจัดสรรงบประมาณแต่ไม่เพียงพอ และไม่มีปัญหาในการใช้เงินตามวง งบประมาณ ความเห็นของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความสำเร็จของโครงการระบุว่า โครงการประสบผลสำเร็จ ปานกลาง และต้องการให้จัดทำโครงการในลักษณะนี้อีก

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนผู้ให้ข้อมูลประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบาย การแก้ปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางนั้น มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยนำมาสนับสนุนฐานความคิด มีข้อสังเกตเป็นว่า ไม่ว่าจะเป็ นการดำเนินการนโยบาย หรือโครงการใด ๆ นั้น ไม่ได้บรรลุผลอยู่ในระดับมาก หรือมากที่สุดเท่าไรนัก เพราะประชาชนในเขตบริการแต่คนนั้นจะมีความแตกต่างกันในการเข้าร่วมในแต่ละนโยบาย ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็น ความสนใจ การรับข้อมูลข่าวสาร ที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการ ขับเคลื่อนโครงการให้นำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จำเริญ ตรีสิงห์พิทักษ์ (2526 : 123) ที่กล่าวว่าความคิดเห็นของประชากรกลุ่มต่าง ๆ เฉพาะกลุ่ม เกี่ยวข้องกับประเด็นความ สนใจหรือปัญหาประเด็นใดประเด็นหนึ่งชั่วระยะเวลาหนึ่งสาธารณมติประเด็นใด ๆ ก็ตามไม่ได้ หมายความว่าต้องเป็นมติหรือความคิดเห็นของประชาชนทั้งหมด แต่เป็นความคิดเห็นของ ประชากรส่วนใหญ่ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งที่ยังตกลงกันไม่ได้ จำเป็นต้องมีการถกเถียงหาเหตุผลมา

อภิปรายกันให้เห็นทั้งข้อดีและข้อเสียในที่สุดเกิดการตัดสินใจร่วมกันเป็นมติออกมา คุณภาพของมติมหาชน หรือสาธารณมติขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประเด็น ดังเช่น ความกระตือรือร้น มีประสิทธิภาพและสามารถเปลี่ยนมติไปในทิศทางหนึ่ง มีข่าวสารและข้อมูลที่เพียงพอ มีเสรีภาพในการคิดและการแสดงออก คุณภาพของภาวะความเป็นผู้นำ ต้องดีเพราะความคิดเห็นของผู้นำและผู้เชี่ยวชาญจะมีอิทธิพล

ดังนั้นหากต้องการให้การนำนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล มาแก้ปัญหาและเข้าถึงประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา นั้นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทนั้น ๆ ด้วย

2. ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่จำแนกตามจำนวนบุตร และจำแนกตามการเข้าร่วมนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และประชาชนที่จำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของการเปรียบเทียบตามนโยบายในแต่ละนโยบาย พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีรายละเอียดดังนี้ 1) ด้านนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง พบว่าเมื่อจำแนกตามตัวแปร อาชีพ (อาชีพรับจ้างกับอาชีพเกษตร) การเข้าร่วมนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง การเข้าร่วมนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์ 2) ด้านนโยบายการพักชำระหนี้ พบว่า เมื่อจำแนกตามอายุ ตัวแปรเพศ จำนวนบุตร (บุตร 3 - 4 คน กับ บุตร 2 - 3 คน) การเข้าร่วมนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 3) ด้านนโยบายธนาคารประชาชน พบว่า เมื่อจำแนกตามตัวแปรอายุ จำนวนบุตร (บุตร 3 - 4 คน กับ บุตร 2 - 3 คน) สถานภาพสมรส (แยกกันอยู่กับโสด) ระดับการศึกษา การเข้าร่วมนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านทางวิทยุ 4) ด้านนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า พบว่า เมื่อจำแนกตามตัวแปร จำนวนบุตร (บุตร 3 - 4 คน กับ บุตร 2 - 3 คน) การเข้าร่วมนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง การเข้าร่วมนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และ 5) ด้านนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ พบว่า เมื่อจำแนกตามตัวแปรจำนวนบุตร (บุตร 3 - 4 คน กับ ไม่มีบุตร และบุตร 3 - 4 คน กับ บุตร 2 - 3) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนในเขตตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา มีความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นตัวกำหนดให้มีความแตกต่างระหว่างความคิดเห็น ซึ่งจะเป็นกำหนดทั้งการรับข้อมูลข่าวสาร การเข้าร่วมนโยบายต่าง ๆ ของการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล

ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนต่อประชาชน ประชาชนต่อผู้รับผิดชอบต่อนโยบาย และประชาชนต่อหน่วยของภาครัฐ ทั้งหมดนั้นจะเป็นตัวแปรที่สำคัญ และปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ให้เกิดความคิดเห็นของประชาชนที่จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภพ เพ็ญจันทร์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการนำนโยบายแก้ไขปัญหาคความยากจนเชิงบูรณาการ ไปปฏิบัติศึกษากรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปฏิบัติแต่ละขั้นตอนของการนำนโยบายแก้ไขปัญหาคความยากจนเชิงบูรณาการ ไปปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า เรื่องความยากจนจากนโยบายของรัฐบาลเริ่มตั้งแต่การรับรู้ของประชาชนในนโยบายแก้ไขปัญหาคความยากจนนั้น มาจากการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลตามสื่อต่าง ๆ คือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และสื่อบุคคล จึงมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์เรื่องการจดทะเบียนอยู่ในความเข้าใจระดับเดียวกัน ในช่วงวันเวลาที่รัฐบาลกำหนดให้ไปจดทะเบียน กำหนดอยู่ในวันที่ระยะเวลาที่เหมาะสม สำหรับความเหมาะสมของนโยบายที่เกี่ยวกับปัญหาคความยากจนที่ผู้ศึกษาเลือกมาศึกษาคือ ปัญหาข้อที่ 1 ปัญหาที่ดินทำกิน ประชาชนพอใจกับปัญหาข้อนี้ ปัญหาข้อที่ 4 เรื่องการช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษาให้มีรายได้ที่เหมาะสมนั้น แบ่งเป็นหลายความคิด บางส่วนคิดว่าเหมาะสมเพราะเด็กจะได้มีทัศนคติที่ดีในเรื่องการทำงาน บางส่วนเน้นความสำคัญของครอบครัวอยากให้เด็กมีเวลาว่างให้กับครอบครัวมากที่สุด ปัญหาข้อที่ 7 ปัญหาที่อยู่อาศัยนั้น เป็นปัญหาอันดับหนึ่งที่ประชาชนต้องการ สำหรับความคาดหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลนั้นเป็นสิ่งที่คนยากจนรอคอยจนทุกวันนี้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระศักดิ์ จันทรวีภาค (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินโครงการช่วยเหลือประชาชนในด้านการส่งเสริมการประกอบ อาชีพของเทศบาลตำบลพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรของเทศบาลตำบลพนมไพร เพศหญิงเห็นว่า มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน โครงการช่วยเหลือประชาชนตามสภาพจริงในด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพของเทศบาลพนมไพร โดยรวมและเป็นรายด้าน 2 ด้าน คือ ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตมากกว่าบุคลากรเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรพรรณ นุตะดี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบองค์ประกอบการนำนโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจนเชิงบูรณาการ ไปปฏิบัติระหว่างอำเภอบรบือ และอำเภอน้ำพอง จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจนเชิงบูรณาการ ไปปฏิบัติของอำเภอน้ำพอง มีการนำองค์ประกอบการนำนโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจนเชิงบูรณาการ โดยรวมและด้านการทำงานเป็นทีม ไปปฏิบัติมากกว่าผู้มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจน

เชิงบูรณาการไปปฏิบัติของอำเภอกระบืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยศูนย์อำนาจการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนอำเภอวาปีปทุม มีการนำองค์ประกอบการนำนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ศูนย์อำนาจการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนอำเภอกระบือ มีการนำองค์ประกอบการนำนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยศูนย์อำนาจการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนอำเภอวาปีปทุม มีการนำองค์ประกอบของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวมและดำเนินการทำงานเป็นทีมไปปฏิบัติมากกว่าศูนย์อำนาจการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนอำเภอกระบือ ซึ่งข้อสนเทศที่ได้จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ ยุทธวิธี และแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานต่อไป

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนผู้ให้ข้อมูลประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาลแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกันตามตัวแปร มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยนำมาสนับสนุนฐานความคิด มีข้อสังเกตเป็นว่า การเกิดความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ในเขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา เกิดจากการรับข้อมูลข่าวสาร การดำรงชีวิตในเขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา ที่ได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เช่น เพื่อนบ้าน องค์กร การเข้าแหล่งของข้อมูล ความแตกต่างระหว่างบุคคล การเข้าร่วมนโยบายของรัฐบาล ทั้งหมดล้วนเป็นตัวแปรที่สำคัญในการส่งผลต่อความคิดที่เกิดเป็นการกระทำต่อ นโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา (2537 : 123) ที่กล่าวว่าสภาวะที่อดคัดอย่างที่ไม่อาจยอมรับได้ (Unacceptable deprivation) ของมนุษย์ปุถุชน ซึ่งสามารถพิจารณาความอดคัดทางกายภาพ ทางจิตใจ และทางสังคม ซึ่งเกี่ยวพันโดยตรงกับความไม่สมบูรณ์ของสิ่งจำเป็นพื้นฐานทางวัตถุหรือทางชีววิทยา โดยทั่วไปมักหมายถึง โภชนาการ สาธารณสุข การศึกษา และที่พักอาศัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิด และการดำเนินกิจกรรมที่ต่างกัน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของศิริโสภาคย์ วิเชียร (2532 : 94) กล่าวว่า การคิดเป็นกระบวนการ การเกิดสัญลักษณ์ในสมองโดยบุคคลจะเข้าใจเหตุการณ์หนึ่งสิ่งหนึ่ง ๆ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ และสิ่งต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องมองเห็นเหตุการณ์นั้น ๆ หรือสิ่งนั้น ๆ ด้วยการคิดประเภทสัมพันธ์ (Associative Thinking) และ การคิดโดยตรงที่ใช้ในการแก้ปัญหา (Directed Thinking) โดยลักษณะความคิดที่มีความสอดคล้องกันเป็นการคิดโดยตรงที่ใช้ในการแก้ปัญหาซึ่งได้แก่ การคิดเชิงวิจารณ์เป็นความคิดที่ต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าถูกหรือผิดใช้เหตุผลและหลักฐานประกอบการคิดหรืออาจจะหมายถึงการพิจารณาว่าอะไรเป็นสาเหตุอะไรเป็นผลของเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนคิดว่า

สิ่งใดดีและไม่ดีอย่างไร แล้วประมวลผลออกมาให้เห็นคำตอบมากกว่าที่จะเห็นเพียงการนึกได้เท่านั้น ส่วนความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิด ซึ่งรวมการใช้เหตุผลเข้ากับความคิดประเภทที่ใฝ่ฝัน ภาพประกอบกับความสามารถทางการคาดคะเน นอกจากนี้ยังเป็นความคิดหาความสัมพันธ์ในสิ่งต่าง ๆ เช่น เหตุการณ์ในอนาคต (Foresees) ซึ่งมนุษย์อาจเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้โดยอาศัยความบันดาลใจ (Inspired) หรือโดยอาศัยวิธีการรวบรวม (Organized) เหตุการณ์ขึ้น ความคิดเชิงวิจารณ์และความคิดสร้างสรรค์ มิใช่เป็นสิ่งที่ขัดกันหากรู้จักใช้แล้วความคิดทั้งสองชนิดจะช่วยเสริมซึ่งกันและกัน

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ในเขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ควรเร่งสร้างความเข้าใจที่ดีและถูกต้องกับประชาชนอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่เข้าใจและไม่ถึงการให้บริการของนโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล เพื่อให้นโยบายดังกล่าวได้ดำเนินกิจกรรมที่เอื้อต่อผลประโยชน์และการดำรงชีพของประชาชนตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ในการนำนโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล : กรมศึกษาเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา จำเป็นจะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมเพื่อทราบถึงปัญหาและความต้องการอย่างแท้จริงของประชาชน เพื่อจะนำมากำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงนำสารสนเทศที่ได้มาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อให้การนำผลการวิจัยไปใช้อย่างคุ้มค่า ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่เป็นสารสนเทศมาใช้เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยประชาชนผู้ให้ข้อมูลประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์นโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ได้เข้าถึงและรับบริการมากขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยควรมีการประสานความร่วมมือและปรับบทบาทของเทศบาลให้สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานระดับปฏิบัติ มีการประสานงานระหว่างประชาชนในพื้นที่มากขึ้น มีการประสานแผนงาน แผนเงิน และแผนคนอย่างมีบูรณาการ ควบคู่กับการปรับระบบการจัดสรรงบประมาณที่เน้นผลสัมฤทธิ์กระจายลงสู่ท้องถิ่นชุมชนอย่างสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ โดยยึดพื้นที่ ภารกิจ การมีส่วนร่วม

1.3 จากผลการวิจัยควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายคนจนและจัดทำแผนแก้ไขปัญหาความยากจน โดยให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางการแก้ไขปัญหา เพิ่มบทบาทภาคประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสานงานเป็นแผนงาน/โครงการของท้องถิ่น ของภาครัฐ ให้มีบูรณาการในทุกระดับตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม จนถึงภูมิภาค และท้องถิ่น

1.4 จากผลการวิจัยควรส่งเสริมให้ภาคประชาชนและชุมชนร่วมกันจัดทำแผนพัฒนา ที่กำหนดแนวทางการพัฒนาโดยชุมชนและเพื่อชุมชน ให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ โดยชุมชนวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาความยากจนของชุมชนร่วมกัน นำมากำหนดเป็นแผนการดำเนินงานที่นำไปปฏิบัติได้จริง มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละชุมชนที่แตกต่างกันไป โดยพึ่งพาทรัพยากรภายในชุมชนเป็นลำดับแรกและประสานขอรับการสนับสนุนในส่วนที่เกินขีดความสามารถจากภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.5 จากผลการวิจัยควรสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงาน เนื่องจากนโยบายในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความยากจน มักเกี่ยวข้องกับวงเงินเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ในการนำเสนอและตัดสินใจในโครงการ รวมทั้งขึ้นการดำเนินโครงการและติดตามประเมินผลโดยเลือกใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย มีความเหมาะสมกับประเภทโครงการ สถานการณ์ สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิต สามารถเข้าถึงกลุ่มคนทุกระดับได้อย่างทั่วถึงเพื่อป้องกันและลดความขัดแย้งในท้องถิ่น

1.6 จากผลการวิจัยควรสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ให้ความรู้ที่ถูกต้อง รวมทั้งประชาสัมพันธ์ข้อมูลตามโครงการต่าง ๆ ที่จัดทำโดยรัฐบาล เพื่อสร้างความเชื่อถือและไว้วางใจจากประชาชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนรับรู้ สามารถให้ข้อเสนอแนะต่อโครงการดังกล่าวได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้ได้ผลการวิจัยครอบคลุมมากขึ้น ในการวิจัยเรื่องนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่เป็นสารสนเทศมาใช้เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล แต่ละนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ได้แก่ นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง นโยบายการพักชำระหนี้ นโยบายธนาคารประชาชน นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

2.2 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล ที่ครอบคลุมทั้งจังหวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น และเป็นการศึกษาที่ช่วยประหยัดทรัพยากรในการดำเนินการวิจัย

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อติดตามการดำเนินงานตามนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล เพื่อศึกษาหาข้อมูลนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่มีความบกพร่อง เพื่อการดำเนินงานตามนโยบายเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2.4 ควรมีการประเมินโครงการตามนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล เป็นรายปี หรือรายไตรมาส แต่ละพื้นที่ตามความต้องการจำเป็น

2.5 ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาศึกษา นโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการของรัฐบาล

